

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΚΟΜΙΝΗΣ: Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ – ΚΑΚΤΟΣ, ΑΘΗΝΑ, 1985, σελ. 460 (500 δρχ.).

Αναμφισβήτητη η καριέρα του Λ. Κομίνη ως δημοσιογράφου και διευθυντή σύνταξης των ΝΕΩΝ είναι ένα σημαντικό προτέρημα για να γράψει «από τα μέσα» την κρίση του ελληνικού Τύπου των τελευταίων χρόνων. Το βιβλίο του έχει διαφημιστεί αρκετά από πολλές εφημερίδες και περιοδικά, και η έκδοσή του συνέπεσε με την κρίση στην ΕΡΤ-1 και το Διήμερο του Αντί στην Πάντειο (14-15 Δεκεμβρίου '85).

Η φιλοδοξία για μια χαρτογράφηση της κρίσης της «τέταρτης εξουσίας» και τις ιδιαιτερότητες των εφημερίδων στην Ελλάδα είναι αλήθεια αρκετά δύσκολη, άλλωστε ο συγγραφέας το παραδέχεται στην εισαγωγή του. Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι το βιβλίο έχει αρκετά στοιχεία από παλιές αναμνήσεις, το ιστορικό ορισμένων εκδόσεων που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην κρίση και αναξιοπιστία του Τύπου και, τέλος, ορισμένες σκέψεις και απόψεις για το μέλλον των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Γι' αυτό, «... Εξηγώ τις ελλείψεις των εφημερίδων, του (αναγνώστη) ερμηνεύω, –όσο μπορώ πιο απλά– τους λόγους της αδιαφορίας τους για τους δικούς τους καημούς. Προσπαθώ να λύσω «δίδα προς δίδα», το σαπισμένο σύστημα, που είναι η αιτία αναστολής κάθε ανανέωσης...» έχει μια ισχυρή δόση πραγματικότητας, αλλά και υπερβολής, που είναι χαρακτηριστικό της δημοσιογραφικής γλώσσας. (Από την εισαγωγή, σελ. 13).

Στο πρώτο κεφάλαιο (Τα αίτια της κρίσης) γίνεται μια περιορισμένη ανάλυση της αναξιοπιστίας του Τύπου (με παραδείγματα από τον βασιλικό πολτό –τέχνασμα διαφήμισης προϊόντων, μέχρι τα εκλογικά αποτελέσματα του Νοεμβρίου 1968 στις ΗΠΑ), της αναρχίας που υφίσταται στην πρόσληψη, εκπαίδευση και οργάνωση των δημοσιογράφων στις εφημερίδες, την αναχρονιστική τους οργάνωση και λειτουργία.

Το διάγραμμα κρίσης του Τύπου που παρουσιάζεται στις σελίδες 78-79 είναι ένα κομμάτι έρευνας που ασφαλώς παρουσιάζεται για να επιβεβαιώσει ότι οι Έλληνες δεν διαβάζουν εφημερίδες (ο ένας στους τρεις), αλλά έχει μείνει ξεκάρφη, σε σύγκριση με άλλες χώρες (γιατί ειδικά η Σουηδία;). Δεν περιλαμ-

βάνει τις επαρχιακές εφημερίδες, τα περιοδικά και τα πάσης φύσης έντυπα, την τηλεόραση και το ραδιόφωνο, που κι αυτά αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα των μαζικών μέσων ενημέρωσης. Η πτώση κυκλοφορίας των εφημερίδων είναι ιδιαίτερα αισθητή από το 1971 και μετά (παρά τη βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου) όταν άρχισε η τηλεόραση να έχει σημαντική διάδοση. Φυσικά, τα τελευταία δέκα χρόνια χαρακτηρίζονται από σημαντική μείωση των πρωινών εφημερίδων και αύξηση των εβδομαδιαίων περιοδικών.

Μια σημαντική εξέλιξη στην ιστορία των καθημερινών εφημερίδων ήταν και η περίοδος της δικτατορίας των συνταγματαρχών. Στην επταετία και μετά από αυτήν έγιναν πολλές ανακατατάξεις, που οδήγησαν στο κλείσιμο των σοβαρών καθημερινών εφημερίδων (ή τον περιορισμό της κυκλοφορίας τους), ενώ βγήκαν καινούριες που τράβηξαν μεγάλο αριθμό αναγνωστών είτε με τα σκανδαλοθηρικά ρεπορτάζ τους είτε με τους πηχυαίους τίτλους και τον «αυριανισμό» τους. Η παραπληροφόρηση και η παραπλάνηση του αναγνώστη από τις ελληνικές εφημερίδες μετά τα 74 ήταν και αποτέλεσμα της ανόδου των μικρομεσαίων στρωμάτων, οπαδών του ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ..

Στο Κεφάλαιο 2 παρατίθενται μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις: από το «σαμποτάζ του Έβρου» μέχρι την υπόθεση Κρυστάλλη – Αλεξάκη και το σκάνδαλο Τρεπεκλή (Γ.Γ. του ΕΟΤ που βρέθηκε ανυπότακτος, 5.11.1985). Το βιβλίο φαίνεται ότι τυπώθηκε σε χρόνο ρεκόρ γιατί κυκλοφόρησε στα μέσα Δεκεμβρίου '85, δηλαδή μόνο ένα μήνα μετά το γράψιμο ορισμένων κεφαλαίων. Ίσως αυτό ήταν και μια αδυναμία για πιο συστηματική παρουσίαση των διαφόρων θεμάτων και επιμέλεια του υλικού που συγκεντρώθηκε.

Πολύ σωστά αναφέρεται ότι ένα άλλο γεγονός που οδήγησε στη φθορά των εφημερίδων ήταν τα ανεξέλεγκτα «δάνεια» από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ που οδήγησαν στην κυβερνητική εξάρτηση και στον έλεγχο της ειδησεογραφίας (σελ. 191).

Η πτώση της κυκλοφορίας των πρωινών εφημερίδων και η καταστρατήγηση της ώρας κυκλοφορίας των απογευματινών είναι ασφαλώς ένα σοβαρό κοινωνικό φαινόμενο που δείχνει ότι οι Έλληνες αναγνώστες έχουν σημαντικότερα προβλήματα να λύσουν τις πρωινές ώρες

από το να διαβάσουν τις ειδήσεις των εφημερίδων. Άλλωστε σε 2-3 ώρες κυκλοφορούν οι απογευματινές με τις έγχρωμες σελίδες και τις έξτρα ποδοσφαιρικές σελίδες.

Το τρίτο κεφάλαιο, που περιγράφει ιστορικό των εκδόσεων της Μεσημβρινής (1961), της Ελευθεροτυπίας (1975), της Αυριανής (1979), του Έθνους (1981) και του Ελεύθερου Τύπου (1983), είναι αρκετά ενδιαφέρον και πλούσιο σε σκανδαλιστικές λεπτομέρειες σ' ό,τι αφορά τη νοοτροπία των εκδοτών τους και την πορεία από την έκδοσή τους μέχρι σήμερα. Ωστόσο έχουν παραληφθεί, οι εκδόσεις του «Ριζοσπάστη (και το δάνειο από Τράπεζα του Λουξεμβούργου), η κομπινα Λιντοβόη-Πόπωτα για την έκδοση των «Ειδήσεων» και της «Ελεύθερης Γνώμης», το ξεκίνημα του πρωινού «Βήματος» και η κατάληξη, καθώς και η εμφάνιση της «Ρωμιούσνης» και οι πολιτικές μανούβρες για το κλείσιμό της (μια ενδιαφέρουσα ανάλυση της οικονομικής κατάστασης των ελληνικών εφημερίδων και τις οικονομικές ασχολίες των εκδοτών τους έκανε ο Ν. Κυριαζίδης στο Διήμερο του ΑΝΤΙ στην Πάντειο, όπου εκεί φαινόταν πλέον πιο καθαρά η οικονομική εξάρτηση του τύπου από κεφαλαιοκράτες, άσχετους με τον κόσμο της δημοσιογραφίας).

Το τέταρτο κεφάλαιο για την επίδραση των νέων τεχνολογιών στην κρίση του Τύπου, και ιδιαίτερα στον ελληνικό Τύπο με τις αναχρονιστικές μεθόδους, αρχίζει πολύ άσχημα. Το παράδειγμα της ανακάλυψης της δομής του DNA από τους Κρικ και Ουάτσον, σαν ξεκίνημα μιας νέας εποχής ανακαλύψεων που άλλαξαν τη μορφή του πολιτισμού μας στα τελευταία τριάντα χρόνια, ήταν αποτυχημένη. Το DNA (δεν) είναι το «... βασικό κύτταρο της ζωής», «με τον προσδιορισμό της δομής του (δεν) βρέθηκε ο τρόπος αναπαραγωγής», ούτε οι επιστήμονες «μπόρεσαν να συνθέσουν ένα κύτταρο». (σελ. 269). Έτσι, η ανάλυση της θεωρίας της σχετικότητας, της κβαντομηχανικής, των ανατομικών σωματιδίων, ν κβαρκ, «ένα υλικό σωματίδιο μπορεί να υπάρχει και να μην υπάρχει ταυτόχρονα!», κι «ένα σωματίδιο μπορεί να προκύπτει από ενέργεια!» «(μέσα στον πειραματικό σωλήνα)» κ.λπ. κ.λπ. Τις νέες τεχνολογίες και άλλα πολλά θαυμάσια προσπαθεί να συμπίεσει ο Λ. Κομίνης σε 8 σελίδες, δημιουργώντας στον αναγνώστη τεχνολογία υψηλού δέους

(σελ. 269-276). Με παράθεση των νέων τεχνολογιών και διαφόρων εκπληκτικά «αφελών» προβλέψεων που σταχυολογήθηκαν από «σοβαρές» εφημερίδες συμπληρώνει τις υπόλοιπες πενήντα σελίδες του κεφαλαίου, που πραγματικά θα έπρεπε να ξαναγραφτεί με λιγότερο αιτιόδοξες προβλέψεις και περισσότερη αυτοκριτική του πολιτισμού της πληροφορικής και της βιοτεχνολογίας, που κατακτά ολοένα τον «θαυμαστό νέο κόσμο» της δημοσιογραφικής φαντασίας.

Στο πέμπτο κεφάλαιο «Μια σύγχρονη εφημερίδα» σκιαγραφείται η νέα τεχνολογία που έκανε τις εφημερίδες βιντεοκρατούμενες και ηλεκτρονιόπληκτες, καταργώντας παλιές συνήθειες, μοντάζ, κασέ και τη δημοσιογραφική ευαισθησία. «... Η ώρα λοιπόν του κομπιούτερ, για την Ελλάδα και ιδιαίτερα για τις εφημερίδες, έφτασε, όσο κι αν αρνιόμαστε να το δεχτούμε και να εθιστούμε στην παρουσία του. Εκείνο που θεωρώ υποχρέωση να σημειώσω είναι πως η άρνηση να εξοικειωθούμε με τη νέα εποχή δε σημαίνει ότι καθυστερούμε την επικράτηση της νέας τεχνολογίας. Τη ζωή μας δυσκολεύουμε, και με την άρνηση προσαρμογής μας εμείς χάνουμε. Εμείς μένουμε έξω από την πραγματικότητα και τις εξελίξεις, που προχωρούν με άλματα, αδιαφορώντας για τις αντιρρήσεις μας...». Θα μπορούσα να συμπληρώσω ότι, παρά την ηλεκτρονική κουζίνα του μέλλοντος, το φαί που θα μαγειρεύεται θα πρέπει να είναι γευστικό και υγιεινό, όχι μόνο εύπεπτο. Ήδη οι ελληνικές εφημερίδες, οι περισσότερες, έχουν εισάγει νέες τεχνολογικές μεθόδους και νέα ήθη και έθιμα στο δημοσιογραφικό κόσμο, αλλά οι ειδήσεις και τα ρεπορτάζ που σερβίρουν στον κόσμο γίνονται όλο και πιο κακόγουστα, όλο και πιο βίαια, όλο και πιο δογματικά και παραπλανητικά (μήπως αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα; ή οι τεχνολογίες;).

Το έκτο κεφάλαιο για την «δεοντολογία» και την «παράβαση των δεοντολογικών κανόνων», νομίζω ότι αφορά περισσότερο τις σημερινές εφημερίδες στην Ελλάδα, παρά η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας. Η τήρηση των δεοντολογικών κανόνων από τις εφημερίδες και τα όργανα ελέγχου είναι ασφαλώς μια ευπρόσδεκτη ευχή, αλλά στον τόπο αυτό όπου ακόμη και κανόνες ασφαλείας στην οδήγηση ενώ έχουν ψηφισθεί εδώ και χρόνια από τη Βουλή δεν τηρούνται, πώς θα τηρηθούν οι κανόνες του καθαρού

παιχνιδιού, της ελευθερίας της έκφρασης και πληροφόρησης, το δικαίωμα της απάντησης και η ανεξαρτησία του Τύπου; Είναι τα μεγάλα και δύσκολα προβλήματα όχι μόνο των εφημερίδων αλλά και όλων των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Ο Λ.Κ. καταλήγει σωστά για τη σημερινή κρίση του ελληνικού Τύπου «... Όλοι όμως, χωρίς καμιά εξαίρεση, φταίμε. Τώρα πια δεν έχει και τόση σημασία αυτό. Αν θέλουμε να βγούμε από την κρίση, δεν πρέπει να σταθούμε στο παρελθόν. Στην επιμέτρηση ευθυνών. Πρέπει όμως το κακό παρελθόν και το κάκιστο παρόν, να μας διδάξουν και να εστιάσουμε τις προσπάθειες στο πως θα αποτρέψουμε επιστροφή στις σημερινές αθλιότητες (πολλές από τις αθλιότητες παρουσιάζονται εκλεκτικά στο βιβλίο, σημείωση δική μου). Πριν απ' όλα πρέπει να αναλύσουμε τα λάθη μας. Είναι αναγκαίο για να προχωρήσουμε. Με όλα τα μέσα που διαθέτει σήμερα ο άνθρωπος, να αποκαταστήσουμε τη χαμένη τιμή του λειτουργήματος, που δεν επιτελούμε αλλά «εκτελούμε». Δεν ωφελεί πια η αδιαφορία. Ο τσαρλατανισμός καταδικάζεται καθημερινά από τον αναγνώστη. Κι αν εμείς νομίζουμε ότι μπορούμε να κρύψουμε τις αδυναμίες και τις σκοπιμότητες κάτω από τίτλους με πολύ χοντρά γράμματα, πλανιόμαστε. Όσο χοντραίνουν οι τίτλοι, πέφτει η αξία μας στο χρηματιστήριο της κοινής γνώμης».

Για ορισμένες εφημερίδες, νομίζω, το ακριδώς αντίθετο συμβαίνει. *Αυριανή, Έθνος, Νέα, Ελεύθερος Τύπος* έχουν από τις υψηλές κυκλοφορίες εφημερίδων, αλλά οι τίτλοι τους όλο και μεγαλώνουν. Ο «αυριανισμός» γίνεται ολοένα και πιο πολύ η καθημερινή τάση του ελληνικού Τύπου, ενώ την ίδια εποχή επεξεργάζονται στα παρασκήνια νέα έντυπα που θα επιτείνουν την κρίση και θα επιδιώξουν έναν εξοντωτικό συναγωνισμό μπροστά σ' ένα κοινό αναγνωστών που συνέχεια φθίνει.

(15.1.85)

Θ. Βαλαβανίδης

ΑΝΤΡΖΕΪ
ΚΟΥΣΝΙΕΒΙΤΣ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ
ΤΩΝ ΔΥΟ
ΣΙΚΕΛΙΩΝ

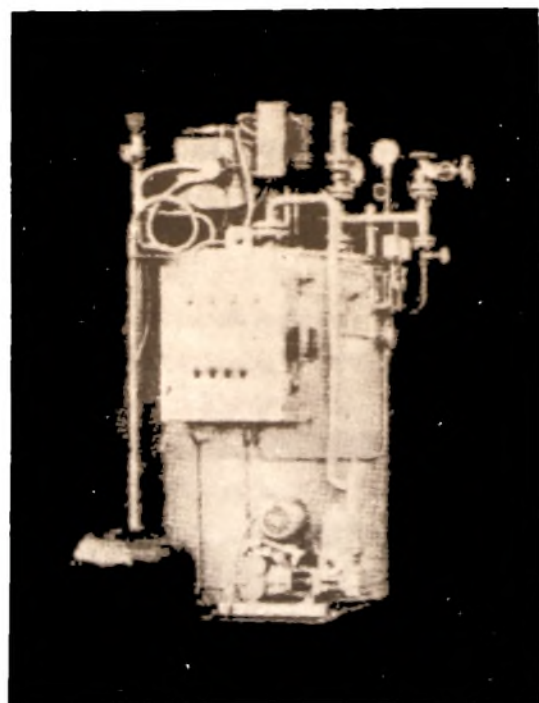
“Ένας μεγάλος Πολωνός συγγραφέας πού τό έργο του θά μπορούμε νά παραλληλισθεΐ μέ τό έργο του Κάφκα του Μούζιλ ή του Τζούς. Για πρώτη φορά στή γλώσσα μας σε μετάφραση τής Ρενέ Ψυρούκη. Ένα μυθιστόρημα πού ξεχειλίζει από ποιητική φαντασία, θαυμάσια έναρμονισμένο μέ μιάν οΐκονομία, μέ μιάν πειθαρχία παραδειγματική άναφορικά μέ τή μορφή. Για μιάν άκόμη φορά, τό ουσιαστικό δέ βρΐσκεται καθόλου στή μυθιστορηματική δράση.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΝΕΦΕΛΗ
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 9
ΑΘΗΝΑ 10679
ΤΗΛ. 3607744-3604793

- ΑΤΜΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ Ύψηλης πίεσεως ΤΥΠΟΥ STEAMBLOC BABCOC - WILCOX
- ΑΤΜΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΧΑΜ. ΠΙΕΣΕΩΣ
- ΕΛΑΙΟΘΕΡΜΑ
- ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ Β/ΝΙΩΝ
- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
- ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
- ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΑ ΖΕΥΓΗ
- ΑΤΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑΙ
- ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ

ΓΕΝΙΚΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΣΤΑΜ. Γ. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ Κ ΣΙΑ Α.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ - Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 83 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 8220.116 TELEX 21 - 6096 CHRY GR.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ (ΠΑΡΑΛΙΑ) ΤΗΛ. 5572.693 - 5574.069

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ ΣΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

(Βαλαωρίτου 12, 106 71 Αθήνα, τηλ. 3628501)

Τα Σύγχρονα Θέματα είναι τριμηνιαία έκδοση επιστημονικού προβληματισμού και παιδείας και τα 26 τεύχη που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα έχουν καλύψει το μεγαλύτερο φάσμα των προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας και των διεθνών τάσεων στους τομείς της επιστήμης, της παιδείας, της πολιτικής και της κουλτούρας.

Τα Σύγχρονα Θέματα δέχονται άρθρα που μπορούν να είναι τριών κατηγοριών:

- Επιστημονικά άρθρα:** αναλύσεις, ανασκοπήσεις κλπ. (μέχρι 20 σελίδες μαζί με τις σημειώσεις και απαραίτητα δακτυλογραφημένα σε δύο αντίτυπα). Όνομα συγγραφέα, ειδικότητα, σπουδές, διεύθυνση και τηλέφωνο απαραίτητα για την καλύτερη οργάνωση της έκδοσης του περιοδικού.
- Σχόλια:** μικρής έκτασης (3-5 δακτυλογραφημένες σελίδες) που καταχωρούνται στα «έπεα πτερόεντα» και αφορούν την τρέγουσα επικαιρότητα.

γ) **Βιβλιοκριτικές:** που πρέπει να είναι αναλυτικές, εμπειριστωμένες και ενυπόγραφες (μέχρι 5 δακτυλογραφημένες σελίδες σε δύο αντίγραφα) για τις σελίδες βιβλιοκρισίας.

Τα κείμενα πρέπει να είναι οργανωμένα με τέτοιο τρόπο (τίτλος, παράγραφοι, υποσημειώσεις, όνομα συγγραφέων, πίνακες κλπ.) ώστε μετά την ανάγνωση από τα μέλη της συντακτικής επιτροπής να είναι κατάλληλα για την φωτοσύνθεση. Σχήματα, φωτογραφίες, μακροσκελείς πίνακες κλπ. πρέπει να είναι σε κατάσταση τέτοια ώστε να μπορούν να φωτογραφηθούν.

ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΔΥΟ ΑΝΤΙΤΥΠΑ.

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.

ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ

- ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥΝ
- ΑΙΓΥΠΤΟΣ
- ΙΣΡΑΗΛ
- ΤΟΥΡΚΙΑ

ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΪ
ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΌΠΛΟΙΑ

ΤΗΣ

ΗΠΕΙΡΑΤΙΚΗ

JASON, ATLAS, JUPITER, OCEANOS, HERMES

ΗΠΕΙΡΑΤΙΚΗ

ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 87, ΠΕΙΡΑΙΑ - ΤΗΛ. 4526641-9, ΤΕΛΕΞ 212302

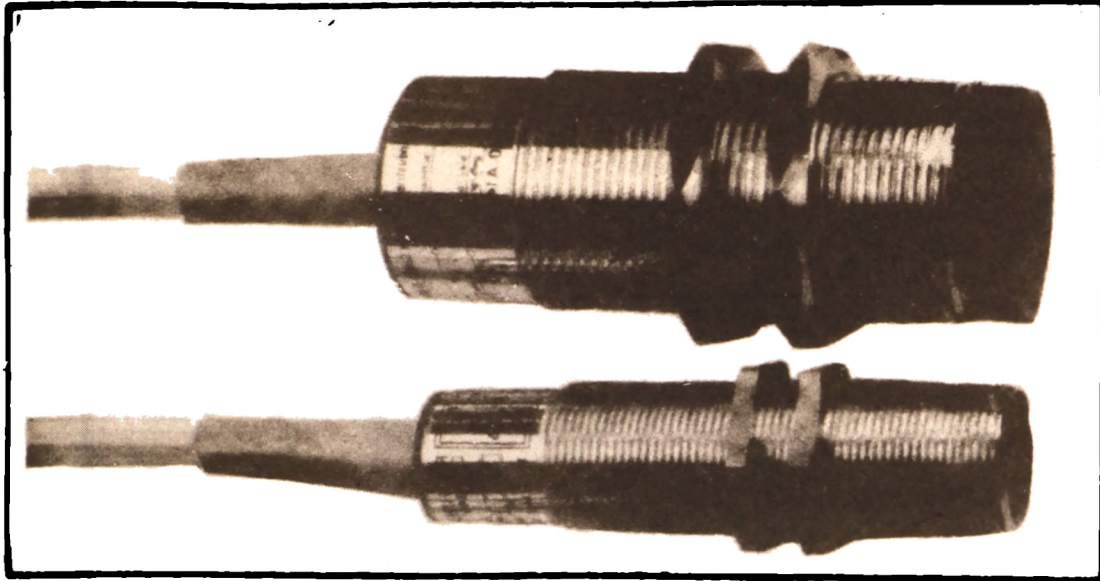
ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΣ

ΕΠΑΓΩΓΙΚΟΙ (γιά μέταλλα) • ΧΩΡΗΤΙΚΟΙ (μεταλλικά ή μή αντικείμενα)

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΔΙΕΓΕΡΣΕΩΣ: 2 MM ἔως 50 MM

ΤΑΣΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: 220 VAC, 24 DC

ΣΥΧΝΟΤΗΣ ΔΙΕΓΕΡΣΕΩΣ: ἔως 5000 ανά δευτερόλεπτον

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:

Έλεγχος στάθμης πλαστικῶν, τροφίμων, πετρελαίου καί γενικά γιά κάθε αγωγιμο ή μή αγωγιμο υλικό που δέν ἐλέγχεται μέ ἄλλο τρόπο.

Μέτρηση μεταλλικῶν καί μή αντικειμένων, μετρητές στροφῶν, έλεγχος ροῆς, έλεγχος γεμίσματος δοχείων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ σε περιβάλλον σκόνης, υγρασίας, έκρηκτικῶν αερίων ή υγρῶν κ.λ.π.

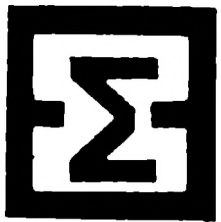
Καλαμαρακης-Σαπουνας Α.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

ΓΡ. ΚΥΔΩΝΙΩΝ 10 • ΣΤΑΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ-ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22.35.511-12-13-14 • ΤΕΛΕΞ: 216736

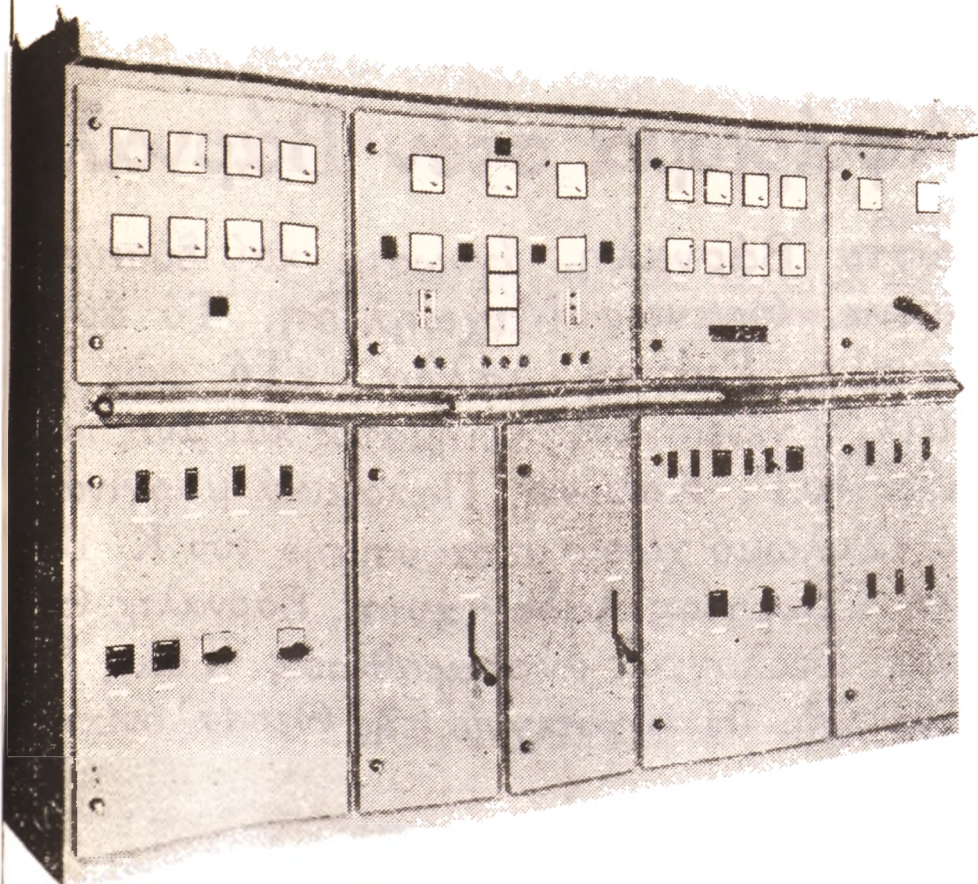
ΑΘΗΝΑΙ 906

Ν. ΣΑΠΟΥΝΑΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.

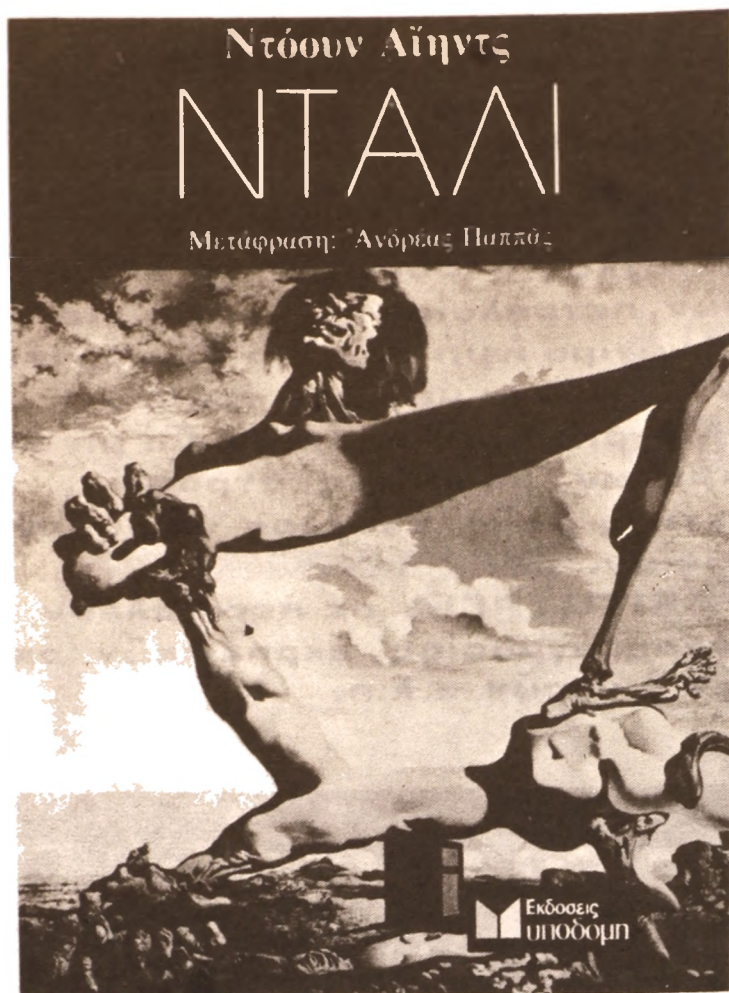
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

15ον ΧΙΛ. ΑΘΗΝ. - ΛΑΜ. - ΤΗΛ. 8012.348 - 8012.357 - 8081.640

- Κατασκευή ηλεκτρικῶν πινάκων μέσης καί χαμηλῆς τάσης.
- 20 χρόνια συνεργάτης τῶν μεγαλύτερων βιομηχανιῶν τοῦ τόπου μας.

Ὁ σύγχρονος ἐξοπλισμός τοῦ ἐργοστασίου μας σέ συνδυασμό μέ τήν πολυετή κατασκευαστική πείρα τῶν τεχνικῶν μας μᾶς ἀνέδειξαν σάν πρωτοπορία στόν κλάδο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΥΠΟΔΟΜΗ

- Κυκλοφορεί στη σειρά
ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ
- Μέ 170 εικόνες
από τις οποίες οι 28 έγχρωμες
- Μετάφραση:
Άνδρέας Παππᾶς
- Περιλαμβάνει χρονολόγιο
καί βασική βιβλιογραφία Νταλί

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΥΠΟΔΟΜΗ – 3ης Σεπτεμβρίου 22 – τηλ. 5234790

Κυκλοφόρησε

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

τεύχ. 71, Ίαν. – Μάρτιος 1986

Γιώργου Πάσχου, Έθνική λαϊκή ένότητα και
έκλογικό σύστημα

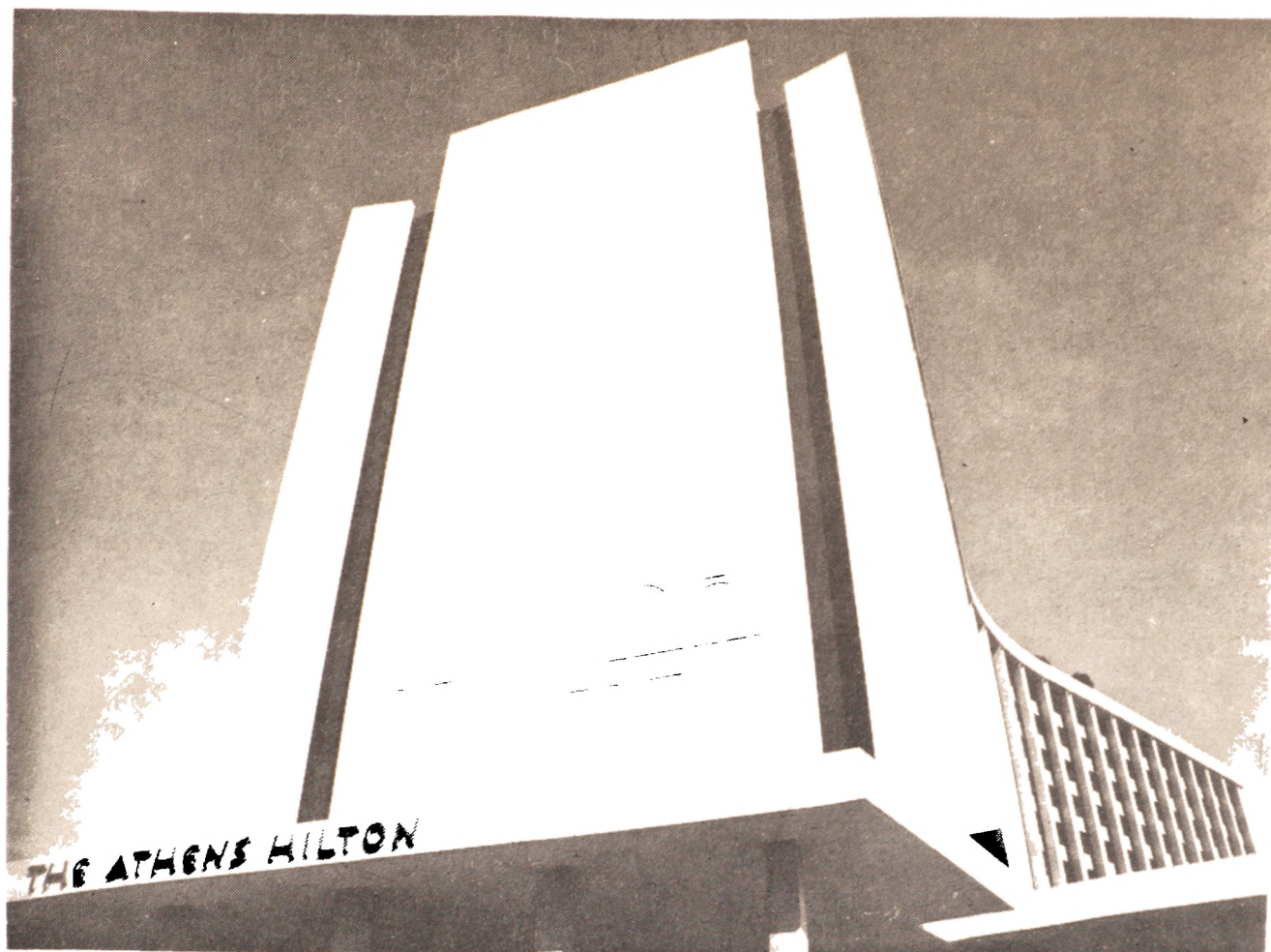
Βασίλη Καπετανγιάννη, Γιά τό λαϊκισμό
Κώστα Τραχανᾶ, Άνάλυση τῆς ἄμεσης και
ἔμμεσης φορολογίας στην Ἑλλάδα

Ο ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Άφιέρωμα στὸν Βάρναλη

Κώστα Βάρναλη, ἄγνωστα και δυσεύρετα
κείμενα. Θεανῶς Μιχαηλίδη, Τό ἀρχεῖο
Βάρναλη. Γιάννη Δάλλα, «Τό φῶς πού
καίει», ἡ γένεση ἑνός ποιήματος και μιᾶς ποιη-
τικῆς. Κ.Γ. Κασίνη, Παλαμικά μαργινάλια
στό «Σολωμό χωρίς μεταφυσική» τοῦ Κ. Βάρ-
ναλη. Γεωργίας Λαδογιάννη, Βάρναλης-Θεο-
τοκᾶς, ἰδεολογικές ἀντιπαραθέσεις. Τόλη Κα-
ζαντζῆ, Ἡ λογοτεχνία τῆς Θεσσαλονίκης

THE ATHENS HILTON

Ένα νέο υπερπολυτελές ξενοδοχείο στην Αθήνα;

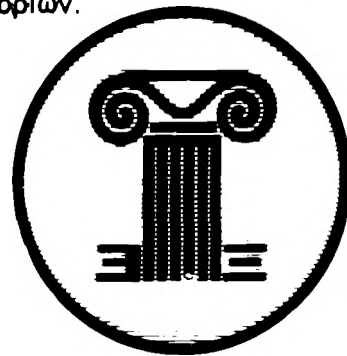
Όχι ακριβώς! Κι όμως τα δωμάτιά μας ριζικά ανακαινισμένα με ιδιαίτερη φροντίδα και πολυτέλεια μας δίνουν τό δικαίωμα να υπερηφανευόμαστε πως είμαστε τό πιο νέο ξενοδοχείο τής Αθήνας με πείρα είκοσι ετών! Η είκοσάχρονη αυτή πείρα προσφέρει σπόν πελάτη μας τήν χαρά και τήν άνεση να νοιώθει «σάν στό σπίτι του».

Τό ΧΙΛΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ (τό πρώτο ελληνικό ξενοδοχείο πού διευθύνει Ξενοδοχειακή Έταιρία με διεθνή φήμη και όκτινοβολία) επί είκοσι ολόκληρα χρόνια ύλοποιεί και εφαρμόζει πιστά τό βασικό αυτό αξίωμα. Γι' αυτό και οι χιλιάδες πελάτες του Έλληνες καί Ξένοι είναι οι πιστοί φίλοι του...

Ξενοδοχεία ΧΙΛΤΟΝ...

Σας προσφέρουν τόν «δικό τους τρόπο ζωής»... 475 δωμάτια (456 δωμάτια καί 19 σουίτες) με έγχρωμη TV, κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης καί μίνι μπάρ. 5 εστιατόρια. Αίθουσες συνεδρίων.

Βασ. Σοφίας 46, Αθήναι
Τηλεγραφική Διεύθυνση: HILTELS
TELEX: 5808 — ΤΗΛ.: 7220.201

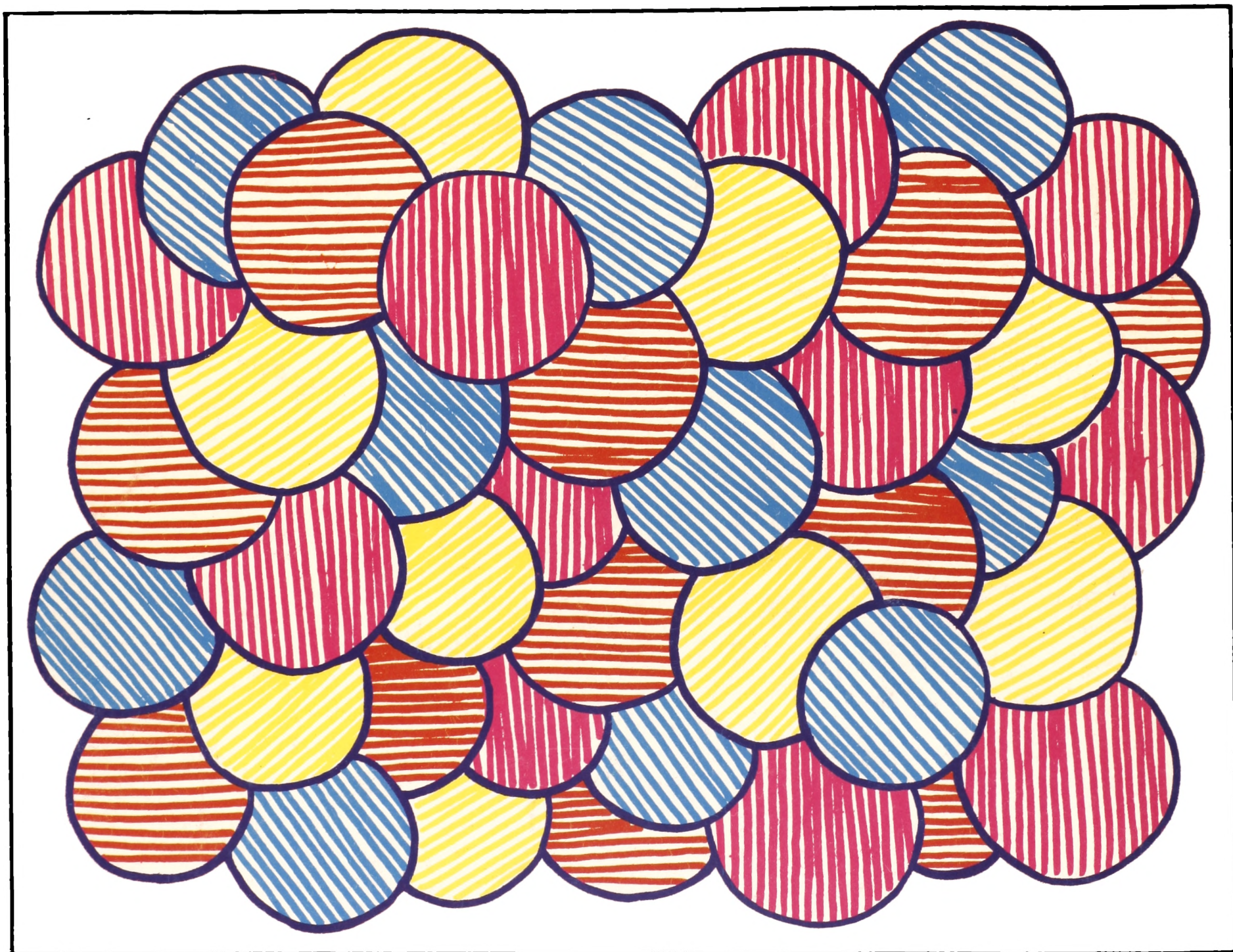

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ «Η ΙΟΝΙΚΗ»

Ίδιοκτήτρια του «Χίλτον» Αθηνών

Διαθέτω ένα πολύ εύκολο γούστο.
Είμαι πάντα ικανοποιημένος με το καλύτερο.

σερραία
α.ε.β.ε.

προϊόντα σερραία:
κουρτίνες, επιπλόπανα, τραπεζομάνδηλα, στρωσίδια, κουβέρτες για
τον εξοπλισμό του σύγχρονου σπιτιού·
για την δημιουργία του άνετου περιβάλλοντος στο ξενοδοχείο, στο
εστιατόριο, στους χώρους υποδοχής

πρατήριο προϊόντων σερραία **ΤΟ ΣΠΙΤΙ**

Ι. Φωτεινοπούλου & Σια Α.Ε.
Πετράκη 3 (Σύνταγμα)
ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3224341